

ATLARI DİYORUM

Ali Oktay ÖZBAYRAK

Atları diyorum, daha hazırlamanın vakti gelmedi mi? İyi insanların binip gittiği o iyi atlar, o doru atlar... Son zamanlarda siyasetten, vefasızlıklardan, samimiyetsizlikten kaçacak yerler arıyorum. Güzel sözler söyleyebileceğimiz en çok da güzel şeyler duyabileceğimiz yerler. Bir ırmak mesela... Bir ırmağın akışında kaybolacağımız, bir ırmağa doğru yürüyeceğimiz, bir ırmak sesinde huzur bulacağımız yerler.

Adımda tay var benim, ardımda da olsun. Alıp gitsinler beni; büyüsünler, yılku mı olur, başka bir tür mü bilinmez ama alıp gitsinler artık. Beklerler mi bizden önce gidenler, bu tarafta beklemeyenlere inat. Yürek yüreğe değer mi oralarda? Değsin, yürek yüreğe değerse temizlenir. Kirlerimiz ancak öyle akar gider ırmaklarla beraber.

Çok sıkıldım dünya. Samimiyetsizliğini bir kenara bırakıyorum, ettiğim sözleri bir kenara. Düşen şehirlerinle beraber düşüyor insanlığımız. Çare bulamıyoruz, aksakallılarımız vazgeçti çoktan. Sakalın tek kılının sükût makamında daha muteber olduğunu bilmemize rağmen konuşmaya devam ettik. Hayırlara gelsinleri unuttuk, hayır olsunu unuttuk. Fitne ve fesat olup yayıldık damarlarda. Bir nabız ne diyerek atar unuttuk.

Birkaç mübarek adamın hatırına dönüyor bu dünya, birkaç dostun. Güzel insanlar var biliyorum, onları da bekliyor yılku atları. İnaniyorum ki onların daha zamanları var, onların daha umutları ve yapacakları var. Bir söğütün gölgesinde dinlenir gibi dinleniyorum onları düşününce. Onları hasretle kucaklamak istiyorum, isimlerini her anışımda. Nasıl da güzelleştiriyorlar bu dünyayı. Vazgeçmeden, tüm sakinlikleriyle...

Eski bir meseledir şimdi aşk, dünyanın çocukluğundan kalmış. İhtiyarlıktan olmalı bu huysuzluğu, bu dengesizliği. Gene de inanıyor bizim çocuklar, inandırmaya çalışıyorlar. Çocukluğuna inmeye çalışıyorlar dünyanın, hem de tüm bu olanlara rağmen.

Bense vazgeçmişlikle soruyorum bu kara bulutlar ardında: “Atları diyorum, daha hazırlamanın vakti gelmedi mi?”

Ansızın dörtnala koşacak atlar, nerede bekliyorlar bizi... İki mısra ardında duyuyorum nal seslerini. “Birdenbire olsun olacaklar, çok bekledik” diyor bir şair, tüm bekleyişlerinin ardında. Gözlerinde son bir umut, dudaklarında bulunduğu yeri güzelleştirme telaşı. Ona sarılıp şöyle demek istiyorum: “Zaman geldi, birdenbire şahlansın atlar, çok bekledik...”